

Giới thiệu

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tàn ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Sydney, Australia: Các quan chức chính phủ ủng hộ 13 năm nỗ lực chấm dứt bức hại của Pháp Luân Công

Bài viết của Uẩn Vận ở Sydney

[MINH HUỆ] Các học viên Pháp Luân Công tại Sydney cùng các quan chức chính quyền địa phương và những người ủng hộ khác đã tổ chức một cuộc mít tinh vào trưa ngày 20 tháng 07 năm 2012 bên ngoài Tòa thị chính Sydney. Mục tiêu của họ là nâng cao nhận thức của người dân về cuộc đàn áp tàn bạo kéo dài trong suốt 13 năm của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ), và kêu gọi chấm dứt cuộc đàn áp.

Nghị sĩ Jamie Parker tin rằng nhân quyền nên là vấn đề quan trọng hàng đầu

Nghị sĩ Jamie Parker của New South Wales (NSW) nói: “Tôi đã đến thăm Trung Quốc cách đây vài năm. Tôi đã đi đến Quảng trường Thiên An Môn, và đã chứng kiến một cảnh tượng thật tàn bạo. Tôi thấy những người cầm biểu ngữ ủng hộ Pháp Luân Công. Công an và cảnh sát có vũ trang đã tấn công và đánh họ rất dã man, rồi kéo họ vào xe cảnh sát.” Nghị sĩ Parker tin rằng nhân quyền là một vấn đề quan trọng hàng đầu, nhưng bảo vệ đức tin thậm chí còn quan trọng hơn.

Mọi người lắng nghe sự thật về Pháp Luân Công

Ủy viên Hội đồng thành phố Canterbury Michael Hawatt nói rằng chúng ta có thể dễ dàng thấy việc người dân ở Trung Quốc bị đàn áp trên các phương tiện truyền thông hàng ngày. Họ bị cướp mô-nội tạng. Người ta không thể hi sinh quyền con người để đổi lấy lợi nhuận thương mại. Ông tin rằng chỉ khi các chính phủ của các quốc gia khác nhau cùng chung sức nỗ lực thì mới có thể có được một giải pháp tốt hơn cho vấn đề này.

Nhà hoạt động nhân quyền Bob Vinnicombe cho biết Hội đồng Bảo an Liên Hiệp Quốc nên điều tra về các tội ác nhân quyền của chính quyền Trung Quốc. Ảnh hưởng tàn ác của ĐCSTQ cần được ngăn chặn bởi vì nó là một chế độ độc tài tàn ác. Ông nói rằng khi bức tường Berlin sụp đổ sau 45 năm, người dân Đông Đức đã mở ra quyền tự do của riêng họ. Ông tin rằng các bức tường cộng sản màu đỏ đàn áp và hạn chế người dân Trung Quốc cũng sẽ được kéo xuống. ◇

FDIC:

Cựu viên chức ngoại giao Trung Quốc làm chứng trước Quốc hội Hoa Kỳ về cuộc bức hại Pháp Luân Công

Ông Lý Hải, cựu luật sư của Bộ Ngoại giao Trung Quốc, bị bức hại vì tập Pháp Luân Công.

[MINH HUỆ] WASHINGTON DC - Một cựu luật sư của Bộ Ngoại giao Trung Quốc đã làm chứng trước Quốc hội Hoa Kỳ hôm thứ tư về việc ông bị bỏ tù và tra tấn bất hợp pháp vì tập Pháp Luân Công. Ông Lý Hải, người đã chạy trốn sang Hoa Kỳ vào đầu năm 2012 sau khi bị giam giữ tại một nhà tù ở Bắc Kinh trong 07 năm, phát biểu tại một phiên điều trần về nhân quyền ở Trung Quốc trước Ủy ban Ngoại giao.

Ông Lý kể lại: “Các nhân viên đã không đưa tôi đến trạm cảnh sát theo quy định của pháp luật, mà đưa tôi đến một khách sạn bên ngoài Bắc Kinh. Họ hỏi địa chỉ của tôi, nhưng tôi từ chối nói với họ để bảo vệ các học viên khác.” “Sau đó, họ lấy dùi cui điện ra. Họ giật điện vào cổ, lòng bàn tay, bộ phận sinh dục và các bộ phận cơ thể nhạy cảm khác của tôi. Sự đau đớn đó thật không thể chịu đựng nổi.”

Trong lời khai của mình, ông Lý cũng đề cập đến thực tế rộng lớn hơn của cuộc bức hại mà ông đã được chứng kiến.

“Tôi ở trong tù cho đến tận tháng 05 năm 2010. Khi tôi rời đi, 60 đến 70 học viên Pháp Luân Công vẫn còn ở đó. Có ba nhà tù khác và các trại lao động đang giam giữ các học viên Pháp Luân Công ở Bắc Kinh”, ông nói. “Trung tâm Thông tin Pháp Luân Đại Pháp và các chuyên gia độc lập ước tính rằng hàng trăm ngàn học viên Pháp Luân Công đang bị giam giữ tại bất kỳ thời điểm nào. Từ những gì tôi thấy, tôi tin rằng những ước tính này là đúng.”

“Trên thực tế, 80% các học viên Pháp Luân Công bắt đầu tập luyện trở lại một khi họ được thả ra, như tôi đã làm. Điều này làm Đảng Cộng sản lo sợ”, ông Lý nói. “Tôi cảm thấy mặc dù ĐCSTQ đã đổ bao nhiêu tiền bạc và sức mạnh vũ lực vào việc kiểm soát và đàn áp, nó đang thất bại trong cuộc chiến thực sự nhằm thu phục trái tim và tinh thần của người dân Trung Quốc.” ◇

[MINH HUỆ] Ngày 20 tháng 07 năm 2012, các học viên đã tổ chức một cuộc biểu tình trước Lãnh sự quán Trung Quốc tại Toronto để phản đối cuộc đàn áp Pháp Luân Công kéo dài suốt 13 năm của ĐCSTQ. Họ kêu gọi nhiều người hơn nữa bước ra để chấm dứt cuộc đàn áp.

Báo cáo của một đặc phái viên Liên Hợp Quốc ước tính rằng 66% các cuộc tra tấn tại Trung Quốc đã được thực hiện với các học viên Pháp Luân Công. Sự tàn bạo đó không lời nào có thể tả xiết.

Phát ngôn viên Joel Chipkar của Hiệp

hội Pháp Luân Đại Pháp Toronto cho biết hàng chục nghìn học viên Pháp Luân Công vẫn còn bị cầm tù ở Trung Quốc. Ông nói: “Ngày hôm nay chúng ta có mặt tại đây để tưởng niệm các học viên Pháp Luân Công đã bị tra tấn đến chết ở Trung Quốc. Chúng tôi kêu gọi chính phủ lên án cuộc đàn áp đang diễn ra và yêu cầu chấm dứt cuộc đàn áp.”

Tại cuộc biểu tình, bà Cao cho biết bà đã phải chịu tra tấn vô nhân đạo ở Vũ Hán, Hồ Bắc, Trung Quốc. Năm 2004, bà Cao bị bắt cóc đến một cơ sở tẩy não. Bà nói: “Tôi bị buộc chặt vào một cây thập tự và bị treo lên trong vài ngày. Tôi không thể ngủ hay ngồi xôm.” Sau khi màn tra tấn không thể ép buộc bà từ bỏ Pháp Luân Công, bà Cao đã bị tiêm một loại thuốc độc khiến bà mất trí nhớ. Sau đó, bà bị chuyển đến một trại lao động, ở đó cơ thể bà trở nên sưng phồng và ớn lạnh vì thuốc.

Một năm sau, bà Cao được thả về. Bà kể lại: “Sau khi từ trại lao động trở về nhà, tôi không thể nhận ra con trai của mình.” Bà cho biết người đứng đầu trung tâm tẩy não đã tiết lộ rằng nhiều học viên đã bị tiêm thuốc và một vài người trong số họ đã phát triển các chứng rối loạn tâm thần, bị liệt, hoặc bị chết sau đó.

Nhờ tập luyện Pháp Luân Công, bà Cao đã hồi phục, nhưng tổn thương não bộ của bà không hoàn toàn bình phục, thỉnh thoảng bà không thể nhớ được mọi thứ.

Nhưng ĐCSTQ không để yên cho bà mà vẫn tiếp tục theo dõi bà, cho tới khi bà rời khỏi Trung Quốc. ◇

Các học viên ở Toronto phản đối cuộc đàn áp Pháp Luân Công của ĐCSTQ

Bài viết của một học viên ở Canada

Bình phục hoàn toàn như có phép màu sau khi bị ngã từ trên vách cao

Bài viết của một học viên tại tỉnh Hà Nam, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Tôi là một học viên Pháp Luân Đại Pháp tại tỉnh Hà Nam. Trước khi tu luyện Pháp Luân Đại Pháp, tôi bị hơn hai mươi bệnh khác nhau, kể cả nhồi máu não, viêm gan, nhịp tim bất thường, lao phổi, và máu bị nhiễm khuẩn vì thận không còn lọc được. Tôi đã thử rất nhiều môn khí công, nhưng không có môn nào giúp cho tôi khỏe được. Vào năm 1996, khi tôi đã quá thất vọng, tôi tìm được Pháp Luân Công. Ngay sau khi bước trên con đường tu luyện, tôi trở thành một người khỏe mạnh.

Vào sáng ngày 14 tháng 10 năm 1998, khi leo lên một cái vườn trên đồi cao để tưới hành, tôi bị trượt chân ngã xuống dưới một cái vách, và bị bất tỉnh. Khi tỉnh dậy, tôi cố gắng di chuyển, nhưng cảm thấy đau thấu xương, và lại bị bất tỉnh. Lần thứ hai tỉnh dậy, tôi không còn di chuyển được chân tay của mình. Nó đau đến nỗi như là các bộ phận nội tạng của tôi bị vỡ nát. Tôi cố gắng kêu cứu nhưng không thể kêu nổi. Tôi nằm xuống tại đó để chờ có ai tìm thấy tôi. Tôi chỉ nghĩ một niệm, “Tôi sẽ không chết, Sư phụ sẽ bảo hộ mọi việc.” Thình lình tôi nghe có ai gọi tên tôi. Một người hàng xóm đã tìm thấy tôi. Ông ấy quá hoảng sợ và gọi chồng tôi.

Thân thể tôi trông giống như bị thương trầm trọng. Xương sống của tôi bị lòi ra từ lưng tôi và giống như bị trật ra khỏi khớp. Xương háng bên phải của tôi bị trật ra. Chồng tôi đề nghị đưa tôi đi bệnh viện. Tôi nói, “Em sẽ khỏe lại trong vòng vài ngày thôi. Em rất tin tưởng ở Sư phụ.”

Vì xương sống của tôi lòi ra ngoài, tôi không thể nằm ngửa được. Vì xương háng bên phải của tôi cũng bị trật ra, tôi chỉ có

thể nằm nghiêng về phía trái. Tôi liên tục cố gắng thay đổi vị trí nhưng ngay khi tôi cố làm, tôi cảm thấy đau thấu xương. Tôi đang cận kề cửa tử.

Tôi nghe những bài giảng của Sư phụ và chịu đựng cơn đau. Một buổi chiều, bốn ngày sau đó, khi tôi đang nằm sấp, tôi cảm thấy có một bàn tay lớn phủ lên toàn lưng mình, gõ nhẹ và xoa bóp trên lưng. Dường như là bàn tay đó đang sửa lại những cái xương bị trật ra vào chỗ cũ. Thật là mâu thuẫn, tôi không còn cảm thấy bị đau nữa. Tôi tự hỏi không biết tôi có thể nằm ngửa được không. Tôi nằm thử, và tôi nằm được! Em trai của tôi quá sức ngạc nhiên và mừng rỡ. Tôi không nói được lời nào nữa, chỉ thấy nước mắt chảy dài trên mặt.

Khi tôi nằm ngửa, tôi thấy Sư phụ ngồi bên cạnh tôi. Sư phụ giống như một bác sĩ giải phẫu, mở toàn thân của tôi. Ngay lúc đó, toàn căn phòng ngập mùi hôi thối. Chồng của tôi than phiền, “Mùi hôi thối này là từ đâu vậy? Ngạt thở mất!” Tôi thấy Sư phụ mở ngực và bụng dưới của tôi. Có một bộ da người ở trên giường. Sư phụ tẩy tịnh các bộ phận nội tạng của tôi và bọc chúng lại trong bộ da người đó.

Tôi không biết là tôi đang ở đâu và không cảm thấy điều gì cả. Nhưng tôi thấy tất cả mọi việc và cảm thấy rất biết ơn lòng đại từ bi của Sư phụ và nước mắt cứ chảy dài.

Vào buổi sáng ngày thứ tám, nóng sốt và sưng phù đã giảm. Vào buổi chiều ngày thứ chín, tôi cảm thấy rất đói bụng, vì tôi đã không ăn gì cả trong chín ngày qua. Cháu trai tôi, một chuyên gia y tế, thấy tôi và nói, “Trong bệnh viện, người ta sống được là nhờ truyền nước biển. Không biết

bác nhờ vào cái gì để sống đến hôm nay? Thật kỳ lạ!” Vào ngày thứ mười hai, tôi ném thử một vài thìa cháo. Những học viên khác đến thăm tôi đã nghe xương của tôi phát ra tiếng, và họ nghĩ nó có vẻ như đang mọc dài ra. Một thân tích đã xảy ra, và tôi trở lại bình thường.

Tôi cảm thấy như được tái sinh, giống như một em bé mới sinh. Tôi phải học ngồi, đứng, đưa chân lên, và bước đi, mọi thứ mà một cơ thể khỏe mạnh cần phải làm. Tôi luyện những bài công pháp Pháp Luân Đại Pháp hàng ngày. Khi tôi mệt, tôi lại đọc Chuyển Pháp Luân.

Một tháng sau, tôi có thể đi ra khỏi nhà. Người hàng xóm mà tìm thấy tôi hết sức kinh ngạc: “Bị thương ở xương thường thường phải mất nhiều tháng mới lành lại. Chị bị trật xương nhiều nơi và bây giờ giống như không có gì xảy ra. Lúc đó tôi nghĩ chắc chị sẽ bị tật nguyên suốt đời. Chị không đi bệnh viện mà chị lại được bình phục hoàn toàn. Làm sao có chuyện này được?”

Tôi nói với anh ấy, “Pháp Luân Đại Pháp đã cứu mạng tôi. Đó là lòng từ bi của Sư phụ tôi đã giúp tôi bình phục. Xin hãy nhớ mãi là Pháp Luân Đại Pháp hảo, Chân – Thiện – Nhân hảo.”

Vì tai nạn của tôi và sự bình phục xảy ra sau đó, nhiều người đã chứng kiến được huyền năng của Phật Pháp. Họ bắt đầu tin vào sự tồn tại của Thần và một số người bắt đầu tu luyện Pháp Luân Đại Pháp.

Sự thật chiến thắng lời nói. Đó là bằng chứng thuyết phục nhất của lời giảng: “Phật Pháp tinh thâm nhất, là khoa học huyền bí và siêu thường hơn hết thảy các học thuyết trên thế giới.” (Luận ngữ, Chuyển Pháp Luân) ◇

[MINH HUỆ] **Ghi chú của Ban biên tập:** Trong cả hai nền văn hóa Tây phương và Trung Quốc, nguyên lý nghiệp lực luân báo, tức là một người phải chịu trách nhiệm đến cùng cho các hành động của mình, được công nhận rộng rãi. Nguyên lý căn bản của Pháp Luân Công là đặc tính của vũ trụ, Chân – Thiện – Nhân. Vũ trụ sẽ ban thưởng cho những hành động hòa hợp với nguyên lý này, trong khi những hành động như đánh đập, tra tấn và giết người sẽ phải chịu quả báo. Nói cách khác, thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo. Những bài viết như dưới đây là một sự nhắc nhở thiện lành của nguyên lý này cho những ai hành ác. Trong khi nhiều người bức hại Pháp Luân Công chỉ đơn thuần là “tuân theo mệnh lệnh”, luật vũ trụ đòi hỏi họ cũng phải chịu trách nhiệm cho những hành động của mình, và chỉ bằng cách đảo ngược lại hành vi sai trái của mình mới có thể thoát khỏi nghiệp lực luân báo.

Vấp ngã có thể giống như một việc nhỏ hay điều ngẫu nhiên, và người ta thường tin rằng nó xảy ra một cách bất ngờ. Kết quả có thể rất đơn giản cũng có thể rất nghiêm trọng. Dưới đây là vài trường hợp của những người đã bị vấp ngã sau khi tham gia vào bức hại các đệ tử Pháp Luân Công. Nó cũng giống như ví dụ về nguyên lý “thiện ác tự tuyến, phúc họa tự chiêu.”

Rơi xuống hố sâu sau khi tố cáo một học viên với công an

Trương Triệu Ngọc, khoảng 57 tuổi, từ Lai Tây, thành phố Thanh Đảo. Vào mùa hè năm 2002, vì muốn nhận được tiền thưởng từ 500 đến 1000 nhân dân tệ, anh ta đã tố cáo hai học viên đến làng

Cảnh báo khi bị vấp ngã: Chịu nghiệp báo vì tham gia bức hại

Bài viết của một phóng viên Minh Huệ tại Trung quốc

của mình giảng chân tướng về Pháp Luân Công. Vì thế, hai học viên đã bị bắt và sau đó bị kết án 2 năm cưỡng bức lao động.

Vào mùa thu năm 2006, Trương Triệu Ngọc đã bị rơi xuống một cái hố sâu khi đang lái xe máy và suýt chết. Mọi người đưa anh ta vào bệnh viện cấp cứu, và gia đình anh ta phải trả rất nhiều tiền thuốc men. Vì tai nạn đó, anh ta bị mất trí nhớ và tâm thần bất ổn.

Xương bị gãy nát vụn sau khi bức hại các học viên

Vương Phúc Thủy, gần 51 tuổi, là phụ trách an ninh của thôn Ngõa Trang, thị xã Nhật Trang, thành phố Thanh Đảo.

Vào tháng 11 năm 1999, Vương Phúc Thủy cùng với Vương Văn Ba từ đồn công an thị xã Nhật Trang chặn bắt các học viên Pháp Luân Công tại địa phương đang đi Bắc Kinh thỉnh nguyện được tự do tu luyện Pháp Luân Công. Sau đó, anh ta càng trở nên hăng hái tham gia việc bức hại. Anh ta đã bắt giam trái phép các học viên, tống tiền họ, lục soát nhà họ và gây nhiều tội ác khác.

Chẳng bao lâu sau đó, Vương Phúc Thủy bị ngã trong khi đi bộ. Anh ta đã bị vỡ xương cả hai đầu gối và phải trả hơn 10.000 nhân dân tệ tiền bệnh viện.

(Còn nữa...)

Tiếp tr.3

Cảnh báo khi bị vấp ngã Chịu nghiệp báo vì tham gia bức hại

Bài viết của một phóng viên Minh Huệ tại Trung quốc

Trượt chân và ngã sau khi tố cáo các học viên với công an

Ngụy Thế Lĩnh trước đây là Trưởng ban công an của Nhà máy Cơ khí Nông nghiệp thành phố Đức Châu, thuộc tỉnh Sơn Đông. Sau khi ĐCSTQ bắt đầu bức hại Pháp Luân Công vào năm 1999, Ngụy trở nên hăng hái tham gia vào việc bức hại. Anh ta tố cáo các học viên với công an và hợp tác với các quan chức để hành hung các học viên. Bất cứ khi nào anh ta tố cáo các học viên với công an, anh ta lại bị trượt chân và ngã. Đôi khi anh ta bị bắt tinh sau khi té ngã xuống. Tuy nhiên, bất cứ khi nào vào bệnh viện để khám, người ta lại nói là anh ta không bị gì cả.

Năm 2004, Ngụy Thế Lĩnh tố cáo một học viên cũng làm tại nhà máy. Sau đó, Ngụy lại bị trượt chân và ngã. Anh ta đã bị gãy bốn cái răng và phải đeo một cái mặt nạ to.

Một học viên đã giải thích sự thật cho anh ta. Ngụy Thế Lĩnh cuối cùng cũng hiểu được rằng chính sách bức hại là sai trái. Sau đó anh ta thoái ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó. Bây giờ anh ta biết được rằng các học viên Pháp Luân Công là những người tốt và hiểu rằng anh ta không nên tham gia vào việc bức hại. ◇

Mít tinh trước Tòa thị chính New York để lên án sự tàn bạo của ĐCSTQ

[MINH HUỆ] Vào ngày 20 tháng 07 năm 2012, nhân dịp kỷ niệm năm thứ 13 phản bức hại của Pháp Luân Công, các học viên Pháp Luân Công đã có một buổi mít tinh ở phía trước Tòa thị chính New York để lên án sự tàn bạo của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ). Họ cũng kêu gọi nhiều người hơn nữa tìm hiểu sự thật về Pháp Luân Công và giúp chấm dứt cuộc bức hại.

Các học viên Pháp Luân Công tập hợp trước Tòa thị chính New York, lên án cuộc bức hại kéo dài 13 năm của ĐCSTQ

Một sĩ quan cảnh sát cho biết các nhà chức trách không lo ngại về cuộc mít tinh này, bởi các học viên Pháp Luân Công là một nhóm người ôn hòa. Tuy nhiên, nhóm người tu luyện Chân - Thiện - Nhẫn này đã bị bức hại trong suốt 13 năm qua ở Trung Quốc.

Tiến sĩ Phương của Nhóm các bác sĩ phản đối cường bức mô cấy nội tạng cho biết, ngày càng có nhiều bằng chứng tố cáo việc ĐCSTQ đã cưỡng bức thu hoạch nội tạng và nhiều học viên Pháp Luân Công đã bị giết để lấy nội tạng. Tháng 05 năm 1998, ĐCSTQ đã thông qua chính sách cho phép thu hoạch nội tạng từ các tù nhân tử vong. Theo một quan chức của ĐCSTQ, kể từ năm 1999, số lượng cấy ghép nội tạng tăng đột biến đến hàng chục ngàn người. Tuy nhiên số lượng tù nhân tử vong từ năm 1999 thì không thay đổi nhiều.

Nhiều bằng chứng cho thấy có hơn 41.000 nội tạng không phải là từ các tù nhân tử vong, mà từ các học viên Pháp Luân Công. Thời gian chờ đợi để có một nội tạng ở Trung Quốc là rất ngắn. Nhưng các bác sĩ biết rằng chờ đợi một nội tạng là một quá trình lâu dài, thường kéo dài từ vài tháng đến nhiều năm. Một bệnh nhân của một bác sĩ người Israel cho biết ông không thể chờ đợi ở Israel để có một quả tim, vì vậy ông đã đến Trung Quốc, nơi ông đã nhận được một quả tim cấy ghép trong vòng một vài tuần.

Quốc hội Hoa Kỳ tổ chức phiên điều trần về vấn đề vi phạm nhân quyền của ĐCSTQ

Ủy ban Đối ngoại Hạ viện tổ chức phiên điều trần “Điều tra về các mối đe dọa của Trung Quốc, Phần II: Lạm dụng nhân quyền, tra tấn và mất tích”

[MINH HUỆ] Quốc hội Hoa Kỳ đã tổ chức phiên điều trần “Điều tra về các mối đe dọa của Trung Quốc, Phần II: Lạm dụng nhân quyền, tra tấn và mất tích” tại Capitol Hill vào ngày 25 tháng 07 năm 2012. Ông Lý Hải, một học viên Pháp Luân Công, là một trong bốn nhân chứng đã đưa ra lời khai tại phiên điều trần của Ủy Ban Đối Ngoại Hạ viện. Ông đã thuật lại trải nghiệm cá nhân của mình khi bị tra tấn về thể chất và tinh thần, đồng thời kêu gọi cộng đồng Hoa Kỳ và quốc tế công khai lên án cuộc đàn áp Pháp Luân Công và tội ác cấp mô nội tạng sống các học viên Pháp Luân Công của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ).

Nhân chứng của Ủy ban – ông Lý Hải, nguyên là một cựu đảng viên ĐCSTQ và cựu nhân viên của Vụ Pháp luật và Điều ước, Bộ Ngoại giao Trung Quốc, đã nhiều năm tham gia các đoàn đại biểu đại diện cho Trung Quốc trong các cuộc đàm phán đơn phương và đa phương. Sau khi ĐCSTQ bắt đầu đàn áp Pháp Luân Công vào năm 1999, ông Lý đã bị bắt giữ bốn lần. Ông bị tra tấn và trải qua sự “chuyển hóa” khủng khiếp để buộc phải từ bỏ đức tin của mình vào Pháp Luân Công và đi theo học thuyết của Đảng Cộng sản. Ông Lý Hải nói trong lời khai của mình: “Nếu chúng ta thật sự muốn trả tự do cho Trung Quốc, chúng ta cần phải trả tự do cho Pháp Luân Công” và kêu gọi Hoa Kỳ công khai lên án cuộc đàn áp. Ông Lý nói rằng sự lên án công khai của cộng đồng quốc tế là điều mà Trung Quốc sợ nhất.

Khi được hỏi về vấn đề mô cấy nội tạng sau phiên điều trần này, Nghị viên Chris Smith (R-NJ) cho biết: “Vấn nạn mô cấy nội tạng rất nghiêm trọng. Thật khó để có được thông tin từ một xã hội khép kín, nhưng chúng ta biết nó đang diễn ra, và chúng ta cần có sự đáp trả mạnh mẽ hơn với nó.” Ông nói thêm: “Pháp Luân Công đã làm rất tốt trong việc phơi bày sự dè hèn này, việc thu hoạch nội tạng của người này để cấy ghép cho người khác và giết chết những người hiến tạng trong hầu hết các trường hợp trong quá trình này cũng đã man như những việc làm của Phát xít Đức vậy.” ◇

Bà Vương, một du khách đến từ Trung Quốc, đã dừng lại để xem buổi mít tinh cùng với bạn bè của mình. Bà nói: “Ở Trung Quốc, nhiều người không dám đề cập đến Pháp Luân Công. Mọi người sợ, bởi vì ở nơi đó là vậy. Nhưng nhiều người biết sự thật trong tâm của họ. Chúng tôi đã nhận được tài liệu thông tin Pháp Luân Công. Từ tầng trệt đến tầng thứ bảy đều có tờ rơi Pháp Luân Công ở phía trước mỗi cửa ra vào. Tôi thích tờ rơi với bức ảnh của một người đang ngồi thiền.” Bà Vương nói tiếp: “Bây giờ mọi người đã dám nói ra. Nhân dân từ mọi tầng lớp xã hội, đặc biệt là những người lao động phổ thông đều chỉ trích ĐCSTQ. Đó là sự thật. Tôi nghĩ rằng thoái ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó là điều phải làm. Nó sẽ đóng một vai trò quan trọng khi số lượng này đạt đến một mức độ nhất định.”

Lobsang Samten, một người Tây Tạng, đứng trên vỉa hè và lắng nghe mọi người phát biểu. Ông nói: “ĐCSTQ gây ra rất nhiều vấn đề, trong đó có việc không cho phép người Tây Tạng đi theo tín ngưỡng của họ. Ở Trung Quốc, tất cả những gì người ta nghe đều là những lời dối trá của ĐCSTQ, từ trường học đến báo chí và đài phát thanh. Thật khó để phân biệt đúng sai.” Sau khi nghe tin rằng hơn 100 triệu người Trung Quốc đã thoái ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó, ông nói: “Đó là tin tốt lành! Trung Quốc sẽ thay đổi dù sớm hay muộn.” ◇